

DOI: 10.33270/05267303.30
УДК 355.404

ЧЕРНІЙ Юрій*

командир батальйону «Титан» № 2 Управління поліції охорони з фізичної безпеки
в м. Києві

02000, просп. Валерія Лобановського, 152-А, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-1204-9802>

Поняття та зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони

Анотація. У статті проаналізовано поняття та зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони. Зазначено, що упорядкування суспільних відносин здебільшого є завданням правового регулювання, що призводить до змішування понять «регулювання» та «забезпечення». Зауважено, що видається недоречним узагальнювати такі елементи, як гарантії, заходи, засоби, форми та методи адміністративно-правового забезпечення, оскільки кожен із них має специфічну правову природу та є самостійним елементом механізму адміністративно-правового забезпечення діяльності певного суб'єкта. Встановлено, що вчені часто ігнорують принципи адміністративно-правового забезпечення, які фактично визначають зміст діяльності відповідних суб'єктів. Доведено, що адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України – це система адміністративно-правових норм, принципів, засобів, заходів, гарантій, форм, методів, спрямованих на створення та забезпечення належних умов для ефективного виконання завдань з реалізації державної політики у сфері правоохоронної діяльності. З'ясовано, що до структури адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України доцільно віднести такі елементи: 1) об'єкт адміністративно-правового забезпечення; 2) суб'єкти адміністративно-правового забезпечення; 3) адміністративно-правові засоби забезпечення. Підсумовано, що до ознак адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України доцільно віднести: законність; людиноцентричність; публічно-владний характер; системність; комплексність. Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів пізнання, зокрема: діалектичний, формально-юридичний, порівняльно-правовий, системно-структурний, логіко-юридичний, а також методи аналізу, синтезу й узагальнення.

Ключові слова: поліція охорони; правоохоронна діяльність; адміністративно-правове забезпечення; адміністративно-правове регулювання; суспільні відносини; адміністративно-правові норми; публічний порядок; публічна безпека; запобігання; превенція.

Історія статті:

Отримано: 03.07.2026

Прийнято: 31.08.2026

Опубліковано: 01.10.2026

Рекомендоване посилання:

Черній Ю. Поняття та зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони. *Наука і правоохорона*. 2026. Вип. 3 (73). С. 303–310. DOI: 10.33270/05267303.30

*Відповідальний автор

© Черній Ю., 2026. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Вступ

На сучасному етапі державотворення та в умовах активного розвитку законодавства, передусім адміністративного, проблема вдосконалення понятійно-категоріального апарату та систематизація підходів учених до визначення ознак основних адміністративно-правових категорій є особливо важливим. Це зумовлено тим, що відсутність єдиних підходів до базових засад і дефініцій ускладнює правотворчість та призводить до виникнення прогалин у правовому забезпеченні діяльності держави за різними напрямками. Особливо це стосується сектору безпеки й оборони загалом та правоохоронних органів зокрема. Нині одним із найзалученіших до реалізації правоохоронних функцій органом є Національна поліція України. Окремі аспекти адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України висвітлено в працях таких учених, як О. М. Гумін (2014), Є. В. Пряхін (2014), О. І. Безпалова (2014), В. П. Бойко (2020), Л. Чистоклетов (2020), О. Хитра (2020), Я. О. Лакійчук (2021), А. М. Шкляренко (2020), К. Бугайчук (2018) та інших.

Матеріали та методи

Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів пізнання. За допомогою діалектичного методу досліджено сутність адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України й особливості його змісту. Формально-юридичний метод використано під час аналізу положень чинного законодавства, що регулює діяльність Національної поліції. За допомогою порівняльно-правового методу здійснено зіставлення наукових підходів до визначення поняття адміністративно-правового забезпечення та його структурних елементів. Системно-структурний метод застосовано для визначення ознак, елементів і структури адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України. Методи аналізу, синтезу, узагальнення та логіко-юридичний метод використано під час формулювання авторських висновків і визначення поняття адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України.

Результати й обговорення

Підвищення якості й ефективності діяльності поліції безпосередньо пов'язане з потребою в удосконаленні відповідного адміністративно-правового забезпечення. Слід зауважити, що вчені по-різному тлумачать поняття «адміністративно-правове забезпечення», особливо коли йдеться про поліцейську діяльність.

Наприклад, О. М. Гумін та Є. В. Пряхін (2014) акцентують, що цей термін доцільно тлумачити в широкому та вузькому значеннях. У широкому

аспекті адміністративно-правове забезпечення – це упорядкування суспільних відносин уповноваженими на те державою органами, їх юридичне закріплення за допомогою правових норм, охорона, реалізація та розвиток. Вузьке визначення адміністративно-правового забезпечення буде змінюватися залежно від специфіки конкретних суспільних відносин. До основних елементів адміністративно-правового забезпечення слід віднести: 1) об'єкт адміністративно-правового забезпечення; 2) суб'єкт адміністративно-правового забезпечення; 3) норми права (норми адміністративного права); 4) адміністративно-правові відносини та їхній зміст; 5) гарантії, заходи, засоби, форми та методи адміністративно-правового забезпечення.

Загалом підтримуючи позицію вчених, варто виокремити декілька дискусійних аспектів. По-перше, упорядкування суспільних відносин здебільшого є завданням правового регулювання, що призводить до змішування понять «регулювання» та «забезпечення», що неодноразово фіксувалося в адміністративно-правовій науці. По-друге, видається недоречним узагальнювати такі елементи, як гарантії, заходи, засоби, форми та методи адміністративно-правового забезпечення, оскільки кожен із них має специфічну правову природу та є самостійним елементом механізму адміністративно-правового забезпечення діяльності певного суб'єкта. По-третє, поза увагою дослідників залишилися принципи адміністративно-правового забезпечення, які фактично визначають зміст діяльності відповідних суб'єктів. По-четверте, наведене поняття більше орієнтоване на впорядкування суспільних відносин, натомість пріоритет забезпечення захисту прав, свобод і законних інтересів людини й громадянина нівелюється.

В. Бойко (2020) вважає, що адміністративно-правове забезпечення загалом – це сукупність певних дій публічної адміністрації, які спрямовані на створення оптимальних умов функціонування механізму держави шляхом прийняття владно-публічних приписів, виконання розпорядчої діяльності, координування протилежних суб'єктів публічної адміністрації та здійснення інших дій організаційно-правового характеру з метою правового впливу на суспільні відносини та захисту прав, свобод і законних інтересів осіб.

Л. Чистоклетов та О. Хитра (2020) зазначають, що адміністративно-правове забезпечення – це адміністративно-правова основа впливу суб'єктів державно-владних повноважень на суспільні відносини у сфері публічного управління та їхню діяльність, спрямована на формування, використання й удосконалення зазначеної основи з метою реалізації завдань адміністративного права. Механізм адміністративно-правового забезпечення є системою, яку утворюють юридичні та фізичні особи. Саме завдяки їхнім діям формується, функціонує й удосконалюється це забезпечення, а

також принципи, форми, методи адміністративно-правового регулювання та управлінські технології.

У цьому контексті слід акцентувати, що позиція В. Бойка (2020) є надто спрощеною, оскільки вчений зводить адміністративно-правове забезпечення виключно до діяльності суб'єктів публічної адміністрації, залишаючи поза увагою сукупність норм права, якими регулюються, наприклад, суспільні відносини у сфері захисту прав громадян, здійснення контрольних функцій, порядок притягнення до юридичної відповідальності тощо. Поняття оптимальних умов також є оціночним – учений не визначає критерії, які мають застосовуватися для оцінювання такої «оптимальності».

Друге визначення видається коректнішим. Водночас окреслений у ньому механізм адміністративно-правового забезпечення також є надто вузьким і спрощеним, оскільки зводиться до системи, сформованої фізичними та юридичними особами.

Зокрема, О. І. Безпалова (2014) стверджує, що зміст адміністративно-правового забезпечення реалізації правоохоронної функції держави полягає у формуванні необхідної правової бази, яка б створювала необхідні умови для функціонування правоохоронної сфери, всебічно регламентувала особливості розподілу функцій між окремими суб'єктами та специфіку виконання ними покладених на них обов'язків. У межах адміністративно-правового регулювання реалізації правоохоронної функції держави відбувається реалізація норм, закріплених у нормативно-правових актах, у конкретній сфері суспільного життя, тобто відбувається владний вплив держави (в особі її органів) на суспільні відносини. Слід зосередити увагу на тому, що правове регулювання стосується лише тих суспільних відносин, належне функціонування яких неможливе без використання відповідних правових засобів.

Отже, учена розмежовує поняття «адміністративно-правове забезпечення» та «адміністративно-правове регулювання», слушно зауважуючи, що перше має на меті формування правової основи діяльності правоохоронних органів, а друге – реалізацію положень нормативно-правових актів.

На думку вченої, основними ознаками адміністративно-правового забезпечення реалізації правоохоронної функції держави є:

- тісний зв'язок з державою (саме держава в особі її відповідних органів розробляє та приймає необхідні нормативно-правові акти, які регулюють різноманітні аспекти реалізації правоохоронної функції держави);

- доцільність (конкретні адміністративно-правові акти приймають з урахуванням нагальних потреб сучасності, суспільно-політичної ситуації, наявних загроз належному функціонуванню правоохоронної сфери, необхідності підвищення ефективності діяльності відповідних суб'єктів);

- комплексний характер і системність (адміністративно-правове забезпечення реалізації правоохоронної функції держави характеризується складною структурою; варіації нормативно-правових актів відрізняються залежно від суб'єкта, що їх приймає, завдань конкретного нормативно-правового акта й очікуваних результатів, а також застосованого юридичного інструментарію);

- владний вплив на суспільні відносини з метою їх упорядкування;

- поєднання нормативно-правового й індивідуального регулювання;

- адресність і вибірковий характер впливу (норми відповідних адміністративно-правових актів з метою забезпечення їх ефективного функціонування та здійснення результативного впливу спрямовують до конкретних суб'єктів реалізації правоохоронної функції держави, тобто відбувається певна персоніфікація адміністративно-правових норм);

- процесуальний характер реалізації (відповідні адміністративно-правові норми містять вказівку на послідовність та узгодженість дій суб'єктів реалізації правоохоронної функції держави, тобто певний правовий алгоритм здійснення завдань, покладених на суб'єктів);

- тривалість у часі та стадійність (спершу ухвалюють закони, норми яких регламентують фундаментальні засади забезпечення належного функціонування правоохоронної сфери; згодом – підзаконні нормативно-правові акти, що конкретизують і деталізують закони);

- цілеспрямований, організований та результативний характер;

- упорядкованість (норми, які містяться в нормативно-правових актах і регулюють особливості реалізації правоохоронної функції держави, є не простою сукупністю, а упорядкованою системою, якій притаманні внутрішня погодженість і наявність взаємозв'язків);

- нормативність (ця ознака є характерною лише для нормативно-правових актів і не стосується актів індивідуальної дії) (Bezpalova, 2014).

Отже, проаналізувавши підходи вчених, можна підсумувати, що **адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України** – це система адміністративно-правових норм, принципів, засобів, заходів, гарантій, форм, методів, спрямованих на створення та забезпечення належних умов для ефективного виконання Національною поліцією завдань із реалізації державної політики у сфері правоохоронної діяльності.

До ознак адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України доцільно віднести:

- **законність** (відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, визначені Конституцією та законами України. Поліцейському заборонено виконувати

злочинні чи явно незаконні розпорядження й накази. Накази, розпорядження та доручення вищих органів, керівників, посадових і службових осіб, службова, політична, економічна або інша доцільність не можуть бути підставою для порушення поліцейським Конституції та законів України. Під час дії воєнного стану поліція діє відповідно до свого призначення й специфіки діяльності, з урахуванням тих обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, визначених Конституцією України та Законом України «Про правовий режим воєнного стану»¹);

– **людиноцентричність** (відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», під час виконання своїх завдань поліція забезпечує дотримання прав і свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та сприяє їх реалізації. Обмеження прав і свобод людини допускається виключно на підставах та в порядку, визначених Конституцією і законами України, за нагальної необхідності й в обсязі, необхідному для виконання завдань поліції. Здійснення заходів, що обмежують права та свободи людини, має бути негайно припинене, якщо їхньої мети досягнуто або немає потреби в їх подальшому застосуванні (Shkliarenko, 2020). Поліцейським за будь-яких обставин заборонено сприяти, здійснювати, підбурювати або терпимо ставитися до будь-яких форм катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання. За умови виявлення таких дій кожен поліцейський зобов'язаний негайно вжити всіх можливих заходів щодо їх припинення та обов'язково доповісти безпосередньому керівництву про факти катування й наміри їх застосування. У разі приховування фактів катування або інших видів неналежного поводження поліцейськими керівник органу протягом доби з моменту отримання відомостей про такі факти зобов'язаний ініціювати проведення службового розслідування та притягнення винних до відповідальності. За умови виявлення таких дій поліцейський зобов'язаний повідомити про це орган досудового розслідування, уповноважений на розслідування відповідних кримінальних правопорушень, вчинених поліцейськими. У діяльності поліції забороняються будь-які привілеї чи обмеження за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного й соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовною або іншими ознаками²);

– **публічно-владний характер** – поліція діє від імені держави. (наприклад, К. Бугайчук

(2018) вважає, що функції публічного адміністрування в органах Національної поліції – це зумовлені цілями та завданнями Національної поліції України конкретні складники змісту публічного адміністрування, які мають об'єктивний, універсальний та державно-владний характер, складаються з груп відносно самостійних, однорідних дій, здійснюються уповноваженими суб'єктами та спрямовані на оптимізацію організаційної структури системи Національної поліції України, урегулювання внутрішніх управлінських процедур, упорядкування організаційних відносин, а також організацію забезпечувальних процедур адміністрування в системі Національної поліції);

– **системність** – поліція утворює систему взаємозалежних підрозділів, які забезпечують реалізацію всіх передбачених законодавством завдань;

– **комплексність** – правове забезпечення діяльності поліції охоплює не лише реалізацію правоохоронної функції, а й особливості кадрової політики, контролю за діяльністю правоохоронного органу тощо.

До структури адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України доцільно віднести такі елементи: 1) об'єкт адміністративно-правового забезпечення (суспільні відносини, які виникають щодо організації та функціонування поліції); 2) суб'єкти адміністративно-правового забезпечення (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Міністерство внутрішніх справ України тощо); 3) адміністративно-правові засоби забезпечення (заходи адміністративного примусу, контрольні та наглядові механізми, дисциплінарні процедури; механізми оскарження рішень поліцейських органів тощо).

Я. О. Лакійчук (2021) визначає адміністративно-правове регулювання превентивної діяльності поліції як систему адміністративно-правових норм, що регулюють суспільні відносини у сфері організації, здійснення та юридичного забезпечення превентивної діяльності, а також виокремлює основні методи такого регулювання: забезпечувальні, стимулюючі, контрольсько-наглядові й організаційні. Зазначений підхід є важливим і для дослідження адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки надає можливість визначити зміст її функціонування через систему адміністративно-правових норм, організаційних механізмів і засобів забезпечення ефективного виконання покладених на цей підрозділ завдань.

А. А. Хребтова та Є. А. Позняк (2024) стверджують, що ефективне функціонування Національної поліції забезпечує комплекс адміністративно-правових інструментів, які охоплюють нормативні й організаційні засоби реалізації її повноважень. Важливу роль у цьому процесі відіграють управлінські, інформаційно-аналітичні, контрольсько-наглядові та інші організаційні

¹ Про Національну поліцію : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n86>

² Там само.

механізми, що забезпечують належне виконання покладених на поліцію завдань. Такий підхід є актуальним і для характеристики адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки реалізація її повноважень також потребує комплексного застосування нормативних та організаційних адміністративно-правових інструментів, спрямованих на забезпечення ефективної охорони об'єктів, майна та підтримання публічної безпеки.

На думку Б. Мельниченка (2024), ефективність адміністративно-правового регулювання переважно визначено дієвістю механізму його реалізації та узгодженістю діяльності суб'єктів публічного управління. Зазначене положення має важливе значення і для адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, адже виконання нею правоохоронних та охоронних функцій потребує належної взаємодії із суб'єктами публічного управління, чіткого нормативного регулювання й ефективної організації службової діяльності.

А. І. Кисько (2025) обґрунтовує, що ефективність адміністративно-правового забезпечення у сфері публічної безпеки залежить не лише від належного нормативного регулювання, а й від рівня довіри населення до правоохоронних органів, розвитку організаційно-управлінських та інформаційних механізмів, а також їх адаптації до сучасних безпекових викликів. Ці положення мають важливе значення і для діяльності поліції охорони, оскільки виконання нею функцій із забезпечення охорони об'єктів, майна та безпеки громадян потребує поєднання ефективного правового регулювання, сучасних організаційних і технічних засобів, прозорої взаємодії із замовниками охоронних послуг і високого рівня суспільної довіри. В умовах воєнного стану особливої актуальності набуває вдосконалення адміністративно-правових механізмів координації діяльності поліції охорони з іншими складовими сектору безпеки й оборони, що сприятиме підвищенню ефективності виконання покладених на неї завдань.

В. С. Мащенко (2024) зазначає, що ефективність адміністративно-правового механізму діяльності Національної поліції здебільшого залежить від належного нормативно-правового регулювання, чіткого розмежування повноважень між суб'єктами публічного управління та налагодженої взаємодії з іншими правоохоронними органами, військовими формуваннями й органами державної влади. Науковець також зосереджує увагу на таких проблемних аспектах, як нормативна неврегульованість окремих питань взаємодії, неузгодженість спільних дій та недостатній рівень міжвідомчої комунікації. Зазначені положення є актуальними й для адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки виконання нею завдань із забезпечення охорони об'єктів і майна, особливо в умовах воєнного стану, безпосередньо залежить

від ефективної взаємодії з іншими підрозділами Національної поліції, Збройними Силами України, органами державної влади та місцевого самоврядування, а також від належного нормативного врегулювання такої взаємодії.

І. В. Захарчук, М. А. Блонський, Д. О. Кузик, Д. В. Мельник та В. І. Любчинський (2024) акцентують на необхідності вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану шляхом чіткого нормативного визначення повноважень поліцейських, алгоритмізації їхніх дій та усунення прогалин правового регулювання. Це сприятиме забезпеченню балансу між реалізацією поліцейських повноважень і дотриманням прав та свобод людини, а також підвищенню ефективності виконання службових завдань. Ці положення є актуальними й для діяльності поліції охорони, оскільки в умовах воєнного стану її працівники також здійснюють охоронні та правоохоронні функції в умовах підвищених безпекових ризиків, що потребує чіткого нормативного регулювання порядку реалізації повноважень, взаємодії з іншими суб'єктами сектору безпеки та застосування уніфікованих алгоритмів службової діяльності.

К. Л. Бугайчук (2025) виокремлює, що важливим напрямом розвитку системи забезпечення публічної безпеки в Україні є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема функціонування єдиної служби екстреної допомоги «112». Створення мережі таких центрів сприяє оперативному реагуванню на надзвичайні події, покращенню координації між екстреними службами та забезпеченню доступності допомоги для населення, зокрема для осіб з інвалідністю. Зазначені положення мають важливе значення й для адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки її ефективне функціонування безпосередньо залежить від належної взаємодії з іншими суб'єктами сектору безпеки, використання сучасних інформаційно-комунікаційних систем та оперативного обміну інформацією під час реагування на правопорушення, загрози об'єктам охорони й інші надзвичайні ситуації.

О. В. Драган (2024) приділяє увагу суттєвому розширенню адміністративно-правових повноважень Національної поліції в умовах воєнного стану, зокрема щодо використання сучасних технічних засобів, безпілотних літальних апаратів, спеціалізованого програмного забезпечення для аналітичної обробки інформації, а також особливостей застосування заходів поліцейського примусу. Такі законодавчі зміни спрямовані на підвищення ефективності виконання поліцейських функцій в умовах збройної агресії. Виокремлені положення мають важливе значення й для адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки виконання нею завдань із забезпечення охорони об'єктів і реагу-

вання на правопорушення потребує використання сучасних технічних засобів, інформаційно-аналітичних технологій та чіткого нормативного врегулювання порядку реалізації відповідних повноважень в умовах воєнного стану.

А. В. Танько (2020) тлумачить адміністративно-правовий статус Національної поліції України як комплекс взаємопов'язаних цільового, організаційного та компетенційного складників, що визначають місце поліції в системі органів публічної влади, її структуру, завдання, функції, права та обов'язки. Автор акцентує на організаційній складовій, у межах якої поліція охорони є одним із самостійних структурних підрозділів Національної поліції України. Зазначений підхід має важливе значення для дослідження адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції охорони, оскільки дає підстави визначати її як спеціалізований поліцейський підрозділ із власною компетенцією, організаційною структурою та особливим порядком реалізації покладених законом охоронних і правоохоронних повноважень.

Висновки

Отже, адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України – це система адміністративно-правових норм, принципів, засобів, заходів, гарантій, форм, методів, спрямованих на створення та забезпечення належних умов для ефективного виконання Національною поліцією завдань із реалізації державної політики у сфері правоохоронної діяльності. До ознак адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України доцільно віднести: законність; людиноцентричність; публічно-владний характер; системність; комплексність.

Подяки

Немає.

Фінансування

Дослідження не фінансувалося.

Конфлікт інтересів

Немає.

References

- [1] Bezpalova, O.I. (2014). *Administrative and legal mechanism for implementing the law enforcement function of the state*. Kharkiv: Kharkiv. National University of Internal Affairs.
- [2] Boiko, V.P. (2020). The concept and content of administrative and legal support for the effectiveness of the functioning of the judiciary of Ukraine. *Entrepreneurship, Economy and Law*, 1(287), 96-100. DOI: 10.32849/2663-5313/2020.1.17
- [3] Buhaichuk, K. (2018). Public administration functions in the bodies of the National Police of Ukraine: concept and classification. *Entrepreneurship, Economy and Law*, 5, 112-116. Retrieved from <http://dspace.univd.edu.ua/handle/123456789/2352>
- [4] Buhaichuk, K.L. (2025). The activities of the National Police of Ukraine in martial law as a factor in ensuring national security and European integration of the state. *Law and Security*, 98(3), 7-15. DOI: 10.32631/pb.2025.3.01
- [5] Chystokletov, L., & Khytra, O. (2020). The concept of administrative and legal support and its mechanism. *Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic". Series "Legal Sciences"*, 3(27), 173-180. DOI: 10.23939/law2020.27.173
- [6] Drahan, O.V. (2024). On the powers of the National Police of Ukraine under martial law. *Analytical and comparative jurisprudence*, 1, 375-379. DOI: 10.24144/2788-6018.2024.01.66
- [7] Humin, O.M., & Priakhin, Ye.V. (2014). Administrative and legal support: concept and structure. *Our law*, 4, 46-50. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_4_9
- [8] Khrebtova, A.A., & Pozniak, Ye.A. (2024). Administrative and legal instruments of interaction of the National Police of Ukraine with the public in the sphere of preventive activities. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series "Law"*, 86. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.86.1.4.18
- [9] Kysko, A.I. (2025). Administrative and legal forms and means of implementing state policy in the field of maintaining public safety and order in Ukraine. *Legal scientific electronic journal*, 2. DOI: 10.32782/2524-0374/2025-2/142
- [10] Lakiichuk, Ya.O. (2021). Administrative and legal regulation of preventive police activities. *Entrepreneurship, economy and law*, 6, 117-122. DOI: 10.32849/2663-5313/2021.6.19
- [11] Mashchenko, V.S. (2024). Administrative and legal aspects of the activities of the National Police of Ukraine in conditions of full-scale armed aggression. *South Ukrainian Legal Journal*, 2, 188-193. DOI: 10.32850/sulj.2024.2.32

- [12] Melnychenko, B. (2024). Administrative and legal regulation of public administration: concepts and features of implementation in modern conditions. *Expert: paradigms of legal sciences and public administration*, 3(31). DOI: 10.32689/2617-9660-2024-3(31)-27-34
- [13] Shkliarenko, A.M. (2020). Administrative and legal status of the security police. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv.
- [14] Tanko, A.V. (2020). Administrative and legal status of the bodies of the National Police of Ukraine as a subject of implementation of state policy in the field of ensuring human rights and freedoms. *Law and Security*, 1(76), 32-38. DOI: 10.32631/pb.2020.1.04
- [15] Zakharchuk, I.V., Blonskyi, M.A., Kuzyk, D.O., Melnyk, D.V., & Liubchynskyi, V.I. (2024). Administrative and legal regulation of the activities of the National Police of Ukraine during the legal regime of martial law. *Academic Visions*, 27. DOI: 10.5281/zenodo.10597246

Список використаних джерел

- [1] Безпалова О. І. Адміністративно-правовий механізм реалізації правоохоронної функції держави : монографія. Харків : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2014. 544 с.
- [2] Бойко В. П. Поняття та зміст адміністративно-правового забезпечення ефективності функціонування судової влади України. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 1 (287). С. 96–100. DOI: 10.32849/2663-5313/2020.1.17
- [3] Бугайчук К. Функції публічного адміністрування в органах Національної поліції України: поняття та класифікація. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 5. С. 112–116. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/handle/123456789/2352>
- [4] Бугайчук К. Л. Діяльність Національної поліції України в умовах воєнного стану як чинник забезпечення національної безпеки та європейської інтеграції держави. *Право і безпека*. 2025. Т. 98. № 3. С. 7–15. DOI: 10.32631/pb.2025.3.01
- [5] Чистоклетов Л., Хитра О. Поняття адміністративно-правового забезпечення та його механізму. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Юридичні науки». 2020. № 3 (27). С. 173–180. DOI: 10.23939/law2020.27.173
- [6] Драган О. В. Щодо повноважень Національної поліції України в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 1. С. 375–379. DOI: 10.24144/2788-6018.2024.01.66
- [7] Гумін О. М., Пряхін Є. В. Адміністративно-правове забезпечення: поняття та структура. *Наше право*. 2014. № 4. С. 46–50. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_4_9
- [8] Хребтова А. А., Позняк Є. А. Адміністративно-правові інструменти взаємодії Національної поліції України з громадськістю у сфері превентивної діяльності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». 2024. Вип. 86. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.86.1.4.18
- [9] Кисько А. І. Адміністративно-правові форми і засоби реалізації державної політики у сфері підтримання публічної безпеки і порядку в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 2. DOI: 10.32782/2524-0374/2025-2/142
- [10] Лакійчук Я. О. Адміністративно-правове регулювання превентивної діяльності поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 6. С. 117–122. DOI: 10.32849/2663-5313/2021.6.19
- [11] Машенко В. С. Адміністративно-правові аспекти діяльності Національної поліції України в умовах повномасштабної збройної агресії. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 2. С. 188–193. DOI: 10.32850/sulj.2024.2.32
- [12] Мельниченко Б. Адміністративно-правове регулювання публічного управління: поняття та особливості реалізації у сучасних умовах. *Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління*. 2024. № 3 (31). DOI: 10.32689/2617-9660-2024-3(31)-27-34
- [13] Шклярєнко А. М. Адміністративно-правовий статус поліції охорони : автореф. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 18 с.
- [14] Танько А. В. Адміністративно-правовий статус органів Національної поліції України як суб'єкта реалізації державної політики у сфері забезпечення прав і свобод людини. *Право і безпека*. 2020. № 1 (76). С. 32–38. DOI: 10.32631/pb.2020.1.04
- [15] Захарчук І. В., Блонський М. А., Кузик Д. О., Мельник Д. В., Любчинський В. І. Адміністративно-правове регулювання діяльності Національної поліції України під час дії правового режиму воєнного стану. *Академічні візії*. 2024. Вип. 27. DOI: 10.5281/zenodo.10597246

CHERNII Yurii

Commander of the «Titan» Battalion No. 2, Physical Security Police Department, Kyiv
02000, 152-A, Valeriy Lobanovskyi Ave., Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-1204-9802>

The Concept and Scope of Administrative and Legal Support for the Activities of the Security Police

Abstract. The article examines the concept and content of administrative and legal support for the activities of the security police. It is indicated that when talking about the regulation of social relations, one cannot ignore the fact that this, for the most part, is included in the scope of tasks of legal regulation, which leads to the confusion of the concepts of «regulation» and «support». It is noted that it seems inappropriate to generalize such elements as guarantees, measures, means, forms and methods of administrative and legal support, since each of them has a specific legal nature and should be considered as an independent element of the mechanism of administrative and legal support for the activities of a certain subject. It is noted that scientists often ignore the principles of administrative and legal support, which actually determine the content of the activities of the relevant subjects. It is proved that under the administrative and legal support of the activities of the National Police of Ukraine it is necessary to understand the system of administrative and legal norms, principles, means, measures, guarantees, forms, methods aimed at creating and ensuring appropriate conditions for the effective implementation of tasks for the implementation of state policy in the field of law enforcement activities. It is determined that the following elements should be included in the structure of administrative and legal support for the activities of the National Police of Ukraine: 1) the object of administrative and legal support; 2) subjects of administrative and legal support; 3) administrative and legal means of support. It is summarized that the following features of administrative and legal support for the activities of the National Police of Ukraine should be included: legality; people-centricity; public-authority nature; systematicity; complexity.

Keywords: security police; law enforcement activities; administrative and legal support; administrative and legal regulation; social relations; administrative and legal norms; public order; public safety; prevention; prevention.